

tiltrækningskraft, som et mere naturligt prisniveau kunne give.

Jeg har flere gange opfordret ministeren til at forsøge at identificere nogle danske forskeruddannelser, som er gode nok til, at vi kan være bekendt at tilbyde dem til udlændinge, og så give et antal stipendier til udenlandske studerende til de pågældende miljøer. Det ville give nogle gode signaler om, hvad et godt forskermiljø er – også til de øvrige danske miljøer.

Med disse ord kan jeg tilslutte mig hovedlinjerne i redegørelsen.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det globale samfund er en realitet. Vi kan hurtigere end nogen sinde nå hinanden overalt på kloden via Internet, fax eller telefon. Det er med til at åbne de enkelte samfund. Vi påvirkes som aldrig før og modtager døgnet rundt en lind strøm af informationer fra alle hjørner af verden. Vi er altså ikke bare nationale, men også globale borgere.

Globalisering stiller krav til de enkelte lande om en vis international orientering. Vi skal ikke ukritisk lade os begejstre af alt i internationaliseringens navn, men der er ingen tvivl om, at den internationale viden og de internationale erfaringer i et samfund bliver stadig vigtigere.

Sidste år havde vi i Folketinget en forespørgselsdebat om, hvordan regeringen ville styrke det internationale islet i uddannelsessystemet. Dagens redegørelse er en opfølgning på debatten sidste år, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige tak til undervisningsministeren og Undervisningsministeriet for en god redegørelse. Jeg synes, at redegørelsen viser, at vi på så at sige alle områder er på god kurs, at vi virkelig gør meget i det danske uddannelsessystem for at sikre, at vi får den internationale dimension med.

Det er vigtigt, at vi får vores unge og voksne, som er på uddannelsesbænken, ud i verden. De voksne, fordi det er vigtigt at uddanne sig livet igennem. Og de voksne, fordi det ofte er dem, som ikke har den internationale erfaring, og som har brug for den i deres hverdag. Jeg vil derfor opfordre til, at noget af det, vi medtænker, når vi snakker internationalisering i fremtiden, er arbejdsmarkedsrådene, så vi ser til, at også arbejdsmarkedsrådene får en international orientering. Vi har fantastisk mange penge til aktivering og til uddannelsesområdet, og der vil ikke være noget i vejen for, at man fik en større international dimension i netop det arbejde.

I forhold til de unge er jeg ikke så nervøs. Jeg tror, at mange unge har en fantastisk lyst til at komme ud at rejse, ud at opleve andre kulturer og opleve andre dele af verden. Det glæder mig specielt at kunne konstatere, at der i forbindelse med den fri ungdomsuddannelse er en del unge, der benytter sig af at lægge en del af deres fri ungdomsuddannelse i udlandet. Den vej skal mange flere benytte sig af, og jeg tror også, at det vil ske.

Flere har fremhævet, at samtidig med fokuseringen på den internationale dimension må det danske særpræg ikke glemmes. Det er vi i Det Radikale Venstre naturligvis fuldstændig enige i. Det danske særpræg er og bliver vigtigt, men netop kombineret med den internationale dimension kan det danske komme til at stå endnu stærkere. Det er jo ofte først i sammenligningen, at man bliver opmærksom på egne særpræg.

Derfor synes jeg også, at der er al mulig grund til at fremhæve vores daglige mulighed for sammenligningen med andre kulturer. Jeg tror, at de stadig flere fremmede, som kommer til Danmark, giver danskerne en fantastisk mulighed for at udvikle en mere internationalt orienteret identitet. En af barriererne for at begå sig i en international sammenhæng er ofte angsten for at møde noget, som ikke ligner én selv, men netop ved at vore børn eksempelvis i folkeskolen møder elever fra mange forskellige kulturer, så lærer de det fremmede at kende. De får nye identifikationsfigurer og dermed også udvidede muligheder for at udvikle sig til kosmopolitter.

Jeg kan kun opfordre til, at man også ude på arbejdspladserne bliver meget bedre til at benytte sig af de muligheder for internationalisering, der ligger i, at man ansætter fremmede på arbejdspladsen. Hvordan kan det være, at fordi man har et mærkeligt efternavn, har man så svært ved at få en lærlingeplass ude i erhvervslivet? Tænk sig de fantastiske muligheder, der vil være for udviklingen af det danske erhvervsliv, hvis man blev meget bedre til at benytte de ressourcer, som kommer andre steder fra i verden. Jeg tænker på unge fra indvandrerfamilier, unge flygtninge osv. Hvorfor benytter vi os dog ikke af det? Det vil oven i købet være ganske gratis. Jeg synes måske også, at netop den dimension er nok så vigtig, når vi snakker om internationalisering, og at det var noget af det, vi skulle have med i redegørelsen.